

ordinære Hjælp ude af enhver Sammenblanding med Kassernes Virksomhed. Efter at der i Aarene 1914—20, men navnlig i Aarene 1917—20, var gennemløbet en Krise, hvor Arbejdsløshedskasserne var tvunget ind i et ekstraordinært Understøttelsesforhold, i hvilket deres ordinære forsikringsmæssige Virksomhed ganske drukkede, fremsatte Kasserne paa Aarsmødet i Fjor Ønsket om atter at vende tilbage til de forsikringsmæssige Tilstande, men selv om den efterfølgende Lovgivning vedrørende den ekstraordinære Arbejdsløshed ikke direkte paalagde Kasserne nogen Forpligtelse, medførte Forholdene alligevel, at Kasserne fik meget kraftig Del i de af Loven følgende Foranstaltninger.

Vedrørende Forholdet til den kommunale Arbejdsanvisning mener vi, at det vil virke uheldigt, om der i højere Grad, end Tilfældet er i de bestaaende Love, skabes et Fællesforhold, som kun kan forrykke Kassernes Stilling som selvstyrende gensidig Forsikringsinstitutioner, der netop i Kraft af deres Selvstyre og Frivillighed i Tilslutningen har naaet en Udvikling, der, paa samme Maade som Tilfældet er med de danske Sygekasser, staar langt over, hvad man i andre Lande har kunnet opnaa ad andre Veje. Den frivillige Selvbeskatning, som Kassernes Medlemmer for Tiden paalægger sig, er et Vidnesbyrd i den Henseende og vilde ikke kunne tænkes under en Forsikringsform som t. Eks. den engelske Statsforsikring.

En Betingelse for, at Kassernes Udvikling kan opretholdes og videreføres med fuld Tilslutning af de forskellige Fags samtlige Udøvere og navnlig ogsaa af de bedst stillede og forsikringsmæssigt set solideste Udøvere, maa være, at Kasserne beholder deres eget direkte under Regeringen staaende Tilsyn, ligesom det maa tilføjes, at den nu foreslaaede Sammenslutning med den kommunale Arbejdsanvisning sikkert kun er skadelig for denne og ikke af Arbejdsløshedskasserne vil blive mødt med den Forstaaelse, som mere jævnbyrdig Stilling og uafhængig Samvirksomhed giver Anledning til.

Hvad angaar det forelagte Lovkompleks's Afsnit 3 om ekstraordinær Arbejdsløshed, er vi ganske ude af Stand til at forstaa de foreslaaede Bestemmelser, saavel vedrørende Tilvejebringelse af Midlerne gennem direkte Beskatning af Arbejdsgiverne som med Hensyn til Ledelsen af Arbejdsløshedsfonden. For al Virksomhed af hvad Art nævnes kan gælder det, at der med Hensyn til Lønningsvilkaarene bestaar et Modsætningsforhold mellem den betalende og den arbejdende Part, og at gøre den i Arbejdsforholdet betalende Part til ogsaa at være betalende og i høj Grad afgørende med Hensyn til Understøttelse af Arbejdsløshed indenfor den arbejdende Parts Omraade er at borttage enhver Mulighed for den arbejdende Part til under Fastsættelse af Arbejdsvilkaarene og Overholdelsen af disse at have nogen Medindflydelse. Det omvendte Forhold kan aldrig blive Tilfælde, idet Arbejdsgiverne ikke kan tænkes at komme i den Situation at skulle have Hjælp fra Staten paa samme Maade og i hvert Fald ikke Hjælp direkte fra Arbejderne. Som Sikkerhed for, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke bruges udover sit Formaal, der vel maa være at opretholde ikke alene Livet men ogsaa Levestandarden for Arbejderne under Arbejdsløshedskriserne, maa de statslige og kommunale Institutioner træde til, men der kan ikke tænkes nogen sund Ordning ved at lade Arbejdsgiverne være særlige Bidragydende og ved at lade Repræsentanter fra Arbejdsgivernes faglige Organisation være tilsynsførende og i høj Grad udøvende med Hensyn til Understøttelse af Arbejderne.

Løvrigt bemærkes, at med den foreslaaede Form for Bidragenes Tilvejebringelse vil alle Landets Skatteydere med Undtagelse af uorganiserede Arbejdere være direkte repræsenterede, og Begrebet Arbejdsgivere er i Forslaget saa omfattende, at der fraset forannævnte Undtagelse sikkert ingen væsentlig Forskydning vilde ske i Fordelingen af Byrderne ved at lade de til Brug for ekstraordinær Arbejdsløsheds Hjælp nødvendige Midler fremkomme som hidtil gennem de almindelige Skattelove.

Vi maa altsaa som Hovedsynspunkter hævde, at kommunal Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring bør have hver sit Inspektorat som Tilsyn i direkte Forbindelse med Ministeriet, og at der om Afsnit 3 bør lovgives særskilt og i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Fremgangsmaader.

Alfr. Christiansen.

P. Hvidtfeldt.

A. Johansen.

I. I. Møller.

Arn. Nielsen.

Johannes Nielsen.